

Børn har — alt dette for at prisgives til alle Ejendommens Beboere, og man kunde slippe af med den ganske uværdige Tilstand, at Tyendes Flytning skal anmeldes til Politistationen, idet de saa kunde blive anmeldt til Folkeregisteret ligesom andre Mennesker.

Sagen har for øvrigt været drøftet i den høje Rigsdag tidligere. Der blev i 1912 af den nuværende højtærede Undervisningsminister, den daværende Kirke- og Undervisningsminister, fremsat et Lovforslag, som gik ud paa, at alle Fødsler, Dødsfald og Ægteskabsindgaaelser skulde indføres i Kirkebøgerne. Lovforslaget gik igennem i Landstinget, men det strandede i dette høje Ting, og Grunden var den, at det kun gik ud paa at supplere Opgivelserne til Kirkebøgerne i Stedet for at gennemføre et virkeligt Civilstandsregister for Landet. Selv i Landstinget var man enig om fra saa godt som alle Sider, at et saadant System, et virkeligt Folkeregister, var langt værdifuldere end det, der rummedes i det fremsatte Forslag, men ogsaa i dette høje Ting havde Folkeregisteret den Gang varme Talsmænd. Alle Partiernes Ordførere udtalte sig for, at disse Register skulde henlægges til borgerlige Institutioner.

Naar man her i Rigsdagen den Gang veg tilbage for at gennemføre dette System, var det nærmest af økonomiske Grunde, skønt man egentlig ikke vidste noget om, hvor store Udgifterne vilde blive. Det er vel i det hele taget et Spørgsmaal, om det vil forvolde synderlige Udgifter, thi mange Lister vil jo forsvinde, naar Civilstandsregistre indføres. Ligeledes regner man f. Eks. i Københavns Kommunalbestyrelse med, at der vil kunne spares betydelige Beløb ved Inddrivelse af Restancer, som f. Eks. Alimenter skylder Kommunen. Jeg ved ikke, hvorledes det gaar i andre Kommuner, men jeg ved, at man i Københavns Kommune fra alle Sider længes meget efter at faa Forslaget gennemført, og jo mere Byen vokser, des mere vokser Kravene derom. Jeg kan ogsaa henvise til, at man i Sønderjylland har haft disse Register i en Række Aar, og at man dér har været meget tilfreds med den Maade, hvorpaa de virker.

Da den radikale Regering gik af, laa Sagen saaledes, at Forslaget var til Erklæring i forskellige Ministerier. Disse maa vel nu være færdige med deres Overvejelser, og jeg hører netop nu, at der er Rygter om, at man paatænker at nedsætte en Kommission for at tage Spørgsmaalet under Overvejelse. Det glæder mig naturligvis, hvis

det er Tilfældet, at man fra Ministeriets Side har en saadan Tanke; men saa vil jeg rigtig nok meget haabe, at det ikke maa blive en Kommission, der skal sidde i en Række af Aar og begrave dette Spørgsmaal, og jeg haaber tillige, at man vil skaffe de forskellige Partier i Rigsdagen Repræsentation i en saadan Kommission. Overfor denne Kommission, som jeg altsaa haaber bliver nedsat, vil jeg udtale det Ønske, at den maa faa Interesse for dette Spørgsmaal i dets fulde Udstrækning, saaledes at det ikke indskrænkes til blot at omfatte de Punkter, som man fra Københavns Kommunalbestyrelse i alt for stor Beskedenhed har fremsat Ønsket om, men at man vil give dette Folkeregister den fulde Udstrækning, og at det kommer til at omfatte hele Landet.

Endnu ønsker jeg at anbefale til det høje Ministeriums og ærede Medlemmers Opmærksomhed en Henvendelse om Dyrstidsforanstaltninger, som er rettet fra Københavns Kommunalbestyrelse til Ministeriet. Dyrtiden rammer særlig stærkt i Hovedstaden, hvor næsten alt skal købes, og hvor Forholdene er ganske anderledes end paa Landet, hvor mange, ja, vel de fleste, er Frembringere af en stor Del af de Varer, de skal bruge. Jeg behøver blot at nævne, at en saa uundværlig Artikel som Mælk her i København koster det dobbelte af, hvad den koster paa Landet. Det Dyrstidsforslag, vi nylig vedtog, synes da langt fra at yde tilstrækkelig Hjælp overfor den Vinter, vi gaar i Møde. Vi maa forhaabentlig kunne paaregne ganske andre Foranstaltninger fra Statens Side overfor Vinterens store Nød.

Af alle de Vanskeligheder, som vor Hovedstad trues med, er naturligvis Bolignøden den altoverskyggende. Flere ærede Medlemmer, navnlig det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen og det ærede Medlem Hr. Moltesen, har skildret for dette høje Ting, hvad det er for usle Boliger, vi her i Byen har at byde en stor Del af Byens Befolkning. Og dog er Forholdet det, at vi ikke tør fjerne en eneste af disse Boliger, ikke tør rive nogen af dem ned. Vi kæler for disse usle Rønner, lapper paa dem, stiver dem af og holder dem oppe, fordi vi ved, at talrige Mennesker vilde blive husvilde, om de faldt. Vi har jo i ikke ringe Udstrækning maattet tage vore Skoler til Hjælp til de husvilde, saaledes at Børnenes Undervisning er blevet forsømt, og vi har endog maattet anbringe de husvilde i Fængselsceller for at skaffe dem Tag over Hovedet, og det til Trods for, at vor Kommune i